

MASO 1/2 RAVĀ • ZĀ • CLONA

PondĀĀ-, 22 prosinec 2014

KdyĀ 3/4 jsem šla onehdy dĀĀtem dobrou noc, JĀra prohlĀsil: "Maminko, jĀ se bojĀm!" Jsem zvyklĀ na "maminko, jĀ se bojĀm". MalĀ ĀĀlovĀĀk mĀ poĀĀmĀd z nĀĀĀeho strach. Z vody, z oĀĀkovĀnĀ, z vysavaĀĀe, ze tmy. VĀm, ĀĀe dĀĀ strachy nenĀ radno podceĀĀovat, protoĀĀe mohou mĀt celoĀĀivotnĀ nĀsledky. KdyĀ 3/4 mi tedy synek oznĀmil "maminko jĀ se bojĀm", zeptala jsem se: "MilĀĀku a ĀĀehopak?" "ZĀclony. Chce mĀ seĀĀrat."

MasoĀĀravĀ zĀclona, to samozĀĀejmĀĀ nenĀ jen tak! NejdĀĀĀv jsem se mu logicky snaĀĀila vysvĀĀtit, ĀĀe zĀclony li NevĀĀĀil mi. Tak jsem zĀclonu zastrkala za skĀĀĀĀ a postavila k nĀ na strĀĀĀ plyšovĀho medvĀĀa. Nepomohlo to. Pokoušela jsem si se zĀclonou vĀĀĀnĀ promluvit. Vypadala celkem rozumnĀ, vĀĀec ne na psychopatku, co poĀĀĀrĀ malĀ dĀĀti. NavĀc mi sdĀĀlila, ĀĀe uĀĀ nĀĀkolik let je vegetariĀnka. JĀra jen vrtĀĀ hlavou a v noci breĀĀel a bloumal pĀ chodbĀĀ. Nakonec jsem zĀclonu prostĀĀ sundala, zavĀĀela do peĀĀĀĀĀku a byl klid. PĀĀ roku mĀĀli sousedĀ z protĀĀjšĀho domu nĀš dĀĀtskĀ pokoj jako na dlani. KdyĀ 3/4 jsem po VĀnocĀch zĀclonu zkusmo nandala nazpĀĀt, uĀĀ to byl jen obyĀĀejnĀ kus hadru bez lidoĀĀravĀch ambicĀ. JĀra maliĀĀko povyrosl a jeho strach ze zĀclony se ztratil. PĀĀtransformoval se do bezdĀĀvodnĀ hrĀĀzy z jĀzdy vĀtchem, tudĀĀ opĀĀt mĀm co ĀĀešit.

KdyĀ 3/4 jsem byla malĀ, taky jsem se lecĀĀehos bĀla. TĀĀeba od chvĀle, kdy mi trhali nosnĀ mandle, jsem mĀĀla strach z doktorĀĀ. BabiĀĀka mi ĀĀekla, ĀĀe to nic nebude a tĀta mi slĀbil, ĀĀe mi mandli zavaĀĀmĀ do zkumavky jako suvenĀr. KdyĀ 3/4 sestĀĀĀka vedla na sĀl, drĀĀela jsem se jĀ za ruku s vĀrou, ĀĀe mĀ ĀĀekĀ nĀĀco jako stĀĀĀhĀnĀ nehtĀĀ na nohou - ne zrovĀ pĀĀĀjemnĀho, ale dĀ se to vydrĀĀet. OstatnĀ dĀĀti plakaly, kroutily se jak ĀĀĀĀaly na hĀĀku a bojovaly o ĀĀĀivot. SestĀĀĀa ŀdivem hledĀĀla na tu malou hrdinku po svĀm boku a ptala se: "Ty se nebojĀš?" "Ne, babiĀĀka mi slĀbila, ĀĀe to nic nebude," odvĀĀtila jsem pevnĀm hlĀskem a chytla se jĀ ještĀĀ pevnĀĀji, aby mi tĀĀeba nechtĀĀla utĀct. JenĀĀe ten ještĀĀ mandle trhaly bez celkové anestezie, coĀĀ babiĀĀka zĀĀejmĀĀ nevĀĀdĀĀla. Byl to tak otĀĀesnĀ zĀĀĀitek, ĀĀe nĀĀkolik let potĀ jsem zvracela, kdykoliv jsem zahlĀdla bĀlĀ plĀšĀ. A ještĀĀ o mnoho rokĀĀ pozdĀĀji, kdyĀ 3/4 jsem ĀĀetla sebranĀ spisy MarkĀza de Sade, jsem si pĀĀĀ popis jeho muĀĀĀny vybavila ten zšeĀĀelĀ operaĀĀnĀ sĀl a naskoĀĀila mi husĀ kĀĀĀe. A ani tu mandli do zkumavky mi nedali.

Taky se od mala bojĀm vĀšek. Maminka mĀĀ jednou vzala na PetĀĀĀnskou rozhlednu a dolĀĀ nĀs mĀlem museli dostĀvat hasĀĀi, protoĀĀe jsem odmĀtla sejĀt sama. Nakonec mĀĀ vĀĀĀskajĀcĀ a kopajĀcĀ snesla na zĀdech. Od tĀ doby pĀĀechĀzĀm i KarlĀ v most stĀĀĀem a hystericky jeĀĀm "PojĀĀ dolĀĀ, okamĀĀitĀ! Ne, nekoukej se, drĀĀ se!" kdykoliv mĀĀ lezou na nĀĀco vyššĀho, neĀĀ je stupĀtko k zĀchodovĀ mĀse. KdyĀ 3/4 nejstaršĀ prchnul v nestĀĀĀĀenĀ chvĀli v lese na posed a mezi dvĀĀĀky visĀcĀmi na dvou zrezivĀch hĀĀĀbĀch mi hrdĀĀ mĀval, mĀlem jsem padla jak stĀĀĀĀĀrna.

Taky mĀĀ jednou kousnul na zahradĀĀ jeĀĀek. Našla jsem si v domĀcĀm lĀkaĀĀm virus vztekliny a tĀĀĀ tĀdny ĀĀekĀ zaĀĀnu slintat. Hypochondrie a lĀska k domĀcĀmu lĀkaĀĀm se mĀĀ stĀle drĀĀĀ a navĀc se pĀĀenesla i do mĀho vztahu k potomstvu. Listuji v moudrĀ knize kdykoliv dĀĀtem vyletĀ teplota, vyskĀĀou jim pupĀnky a dostanou prĀĀem a nasazuji doporuĀĀenou lĀĀbu. SvĀho muĀĀĀe tĀm vytĀĀĀm k nepĀĀĀĀĀnosti, protoĀĀe ten lĀkaĀĀskĀ vĀĀdĀĀ vesmĀĀs nedĀĀvĀĀĀ lĀĀĀ tygĀĀmĀstĀ. Na dĀĀtskĀ strachy naštĀĀstĀ ĀĀasto platĀ malĀ fĀgl, houknutĀ pod postel nebo tĀĀeba hlĀdacĀ. ObĀĀas staĀĀi podrĀĀĀet v nĀruĀĀi a ĀĀĀct: "JĀ jsem tady u tebe a nikomu tĀĀ nedĀm..." S dospĀĀlĀmi strachy to je vĀĀš horšĀ, i kdyĀ 3/4 dĀĀvody k nim nĀĀ kdy bĀvĀjĀ reĀĀnĀ asi tak jako... no jako masoĀĀravĀ zĀclona. A navĀc, ĀĀlovĀĀk z nich tak snadno nevyroste, pĀĀĀitom ĀĀĀivot bez obav by byl o tolik jednoduššĀ. Jak jĀ bych si lebedila, kdybych se nebĀla tĀĀeba cesty letadlem, nĀstupu nejstaršĀho do prvĀnĀ tĀĀĀdy nebo epidemie praseĀĀi chĀĀĀpky.

MalĀ fĀgle ale bĀvĀjĀ na dospĀĀlĀ strachy uĀĀ neŀinnĀ. Kdyby šly všechny jednoduše nĀĀkam zavĀĀ poĀĀĀdila bych si na nĀĀ nejmiĀĀ kontejner. Za pĀr mĀĀsĀĀĀ bych ho otevĀĀela a ejhle, on by zel prĀzdnou. JenĀĀe tohle tĀĀĀšĀ kalibr (ne, nemyslĀm pĀĀĀedpis na antidepressiva). DospĀĀlĀm strachĀm je nutnĀ se postavit ĀĀelem. Obavy nahradit oĀĀekĀvĀnĀm nĀĀĀeho hezkĀho. PĀĀestat se bĀt a mĀsto toho se zaĀĀit tĀĀšit. VylĀzt na nejbliĀĀšĀ v rozhlĀdnout se z vĀšky po okolĀĀ a hned po nĀvratu domĀĀ spĀlĀt všechny lĀkaĀĀskĀ knihy. JenĀĀe o tom se snĀz pĀše, neĀĀ se to realizuje.

NejlepšĀ je, kdyĀ 3/4 na dospĀĀlĀ strachy nejsme sami. KdyĀ 3/4 mĀme nĀĀkoho, s kĀm musĀme bojovat proti podezĀĀĀ zĀclonĀm, vysavaĀĀĀm a vĀtahĀĀm, protoĀĀe naše vlastnĀ obavy se nĀm pak zdajĀ tak nĀĀjak mĀnĀĀ dĀĀleĀĀitĀ. ProtoĀĀe co je nĀĀjakĀ iluzornĀ strach z budoucnosti nebo ze smrti proti naprosto skuteĀĀnĀ masoĀĀravĀ zĀclonĀ? MARKĀ HRDOUŠKOVĀ